

SENAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1981-1982

20 AVRIL 1982

Proposition de loi tendant à accorder le titre de ville à la commune de Beauraing

(Déposée par M. Belot)

DEVELOPPEMENTS

L'origine de la ville de Beauraing est très ancienne. Les premières mentions écrites figurent dans les Chartes de Stavelot de 873 et 1128, sous la dénomination Bierant.

A partir de 1547, le nom de la ville s'écrit Beauraing et il a depuis conservé cette orthographe.

Terre luxembourgeoise, la ville de Beauraing relevait du comté de La Roche et constituait une des quatre pairies.

De la seigneurie de Beauraing dépendaient seize seigneuries et trois avoueries.

En 1209, Simon de Beauraing octroya la Grande Charte aux bourgeois de la ville.

Cette Charte, accordée de plein gré, donnait aux habitants de Beauraing des droits civils inspirés de la loi de Beaumont. (Beaumont porte le titre de ville par l'arrêté du 30 mai 1825).

Cette Charte fut conservée jusqu'au gouvernement autrichien; le régime de la liberté succéda au servage, les bourgeois firent construire une halle et une haute cour de justice siègeant à Beauraing.

Sous l'ancien régime, l'attribution du nom de ville supposait l'octroi de certains privilèges, ce qui était le cas de Beauraing.

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1981-1982

20 APRIL 1982

Voorstel van wet tot verlening van de titel van stad aan de gemeente Beauraing

(Ingediend door de heer Belot)

TOELICHTING

De oorsprong van de stad Beauraing ligt zeer ver in het verleden. Zij wordt, onder de naam Bierant, voor het eerst vermeld in de keuren van Stavelot van 873 en 1128.

Vanaf 1547 is de schrijfwijze Beauraing en die is tot op vandaag behouden gebleven.

Op Luxemburgs grondgebied gelegen, behoorde de stad Beauraing tot het graafschap La Roche en was één van de vier pairschappen.

Van de heerlijkheid van Beauraing waren zestien heerlijkheden en drie voogdschappen afhankelijk.

In 1209 verleende Simon de Beauraing de Grote Keure aan de burgers van de stad.

Deze keure, geheel vrijwillig toegekend, verleende aan de inwoners van Beauraing burgerrechten naar het voorbeeld van de wet van Beaumont (Beaumont draagt de titel van stad in het besluit van 30 mei 1825).

De keure bleef gehandhaafd tot het Oostenrijks bewind; de vrijheid trad in de plaats van de lijfeigenschap, de burgers bouwden een hal en Beauraing werd de zetel van een hoog gerechtshof.

Onder het « ancien régime » hield de toekenning van de naam van stad ook het verlenen van bepaalde voorrechten in, wat ook voor Beauraing het geval was.

En 1831, Beauraing fut englobé dans l'arrondissement de Dinant et placé à la tête du canton comprenant 26 communes.

Au point de vue géographique, Beauraing est un nœud routier vital et constitue l'intersection des grandes voies de communications telles que Namur-Dinant-Bouillon, Beauraing-Givet, Beauraing-Neufchâteau-Arlon, etc.

La grand route orientée nord-sud constitue un passage obligé pour le trafic gagnant le sud-ouest du pays.

Beauraing est un point de transition entre deux grandes régions, la Famenne et l'Ardenne.

Au point de vue culturel, Beauraing est un centre d'enseignement important fréquenté par 2 175 élèves : Athénée royal, Institut des Frères, Institut Notre-Dame du Sacré-Cœur, internats.

La ville est le lieu de naissance des écrivains Auguste Vermer et Maurice des Ombiaux.

Il faut également remarquer que Beauraing est le siège de nombreuses manifestations religieuses qui drainent des dizaines de milliers de pèlerins chaque année.

Au point de vue économique, Beauraing constitue un centre commercial et industriel d'une région s'étendant de Houyet à Bièvre.

Beauraing est le siège d'une importante administration des finances, de la justice de paix, du district des travaux publics, d'un complexe administratif de l'Etat en projet.

La loi du 30 décembre 1975 a fusionné les anciennes communes de Beauraing, Baronville, Dion, Felenne, Feschaux, Focant, Froidfontaine, Honnay, Javingue-Sevry, Martouzin-Neuville, Ponderôme, Vonèche, Wancennes, Wiesme, Winenne.

En date du 1er septembre 1980, le Conseil communal unanime a émis le vœu que le titre de ville soit octroyé à Beauraing.

R. BELOT.

PROPOSITION DE LOI

ARTICLE UNIQUE

La commune de Beauraing est autorisée à porter le titre de ville à partir du 1er octobre 1982.

R. BELOT.

In 1831 werd Beauraing opgenomen in het arrondissement Dinant en aan het hoofd geplaatst van een kanton dat 26 gemeenten telde.

Geografisch gezien is Beauraing een vitaal verkeersknooppunt : het ligt aan de kruising van grote wegen als Namen-Dinant-Bouillon, Beauraing-Givet, Beauraing-Neufchâteau-Arlon, enz.

Het verkeer dat naar het zuidwesten van het land moet, kan niet anders dan de grote weg nemen die in de richting noord-zuid loopt.

Beauraing is een overgangsplaats tussen twee grote landstroken : de Famenne en de Ardennen.

Cultureel gezien, is Beauraing een belangrijk onderwijscentrum, dat door 2 175 leerlingen wordt bezocht : Koninklijk Atheneum, Instituut van de Broeders, Instituut « Notre-Dame du Sacré-Cœur » en internaten.

Het is de geboorteplaats van de schrijvers Auguste Vermer en Maurice des Ombiaux.

Er valt ook op te merken dat in Beauraing een groot aantal godsdienstige plechtigheden worden gehouden die jaarlijks tienduizenden pelgrims aantrekken.

Economisch gezien, is het een handels- en nijverheidscentrum van een gebied dat zich uitstrekt van Houyet tot Bièvre.

Beauraing is ook de zetel van een belangrijk bestuursorgaan van financiën, van een vrederecht, van het district van openbare werken en er zijn plannen voor een rijksadministratief complex.

De wet van 30 december 1975 heeft de vroegere gemeenten Beauraing, Baronville, Dion, Felenne, Feschaux, Focant, Froidfontaine, Honnay, Javingue-Sevry, Martouzin-Neuville, Ponderôme, Vonèche, Wancennes, Wiesme en Winenne samengevoegd.

Op 1 september 1980 heeft de gemeenteraad eenparig de wens uitgesproken dat aan Beauraing de titel van stad zou worden verleend.

VOORSTEL VAN WET

ENIG ARTIKEL

De gemeente Beauraing wordt gemachtigd de titel van stad te voeren met ingang van 1 oktober 1982.